

Către:

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A - II - A PENALĂ

Ref. Dosar nr.4815/2/2020

Termen de pronunțare 22.03.2021

DOMNULE PREȘEDINTE

Subscrisele:

**S.C. EDEN LLC, S.C. APROMATCO SA, S.C. ARBORIA
MANUFACTURING SRL, S.C. FORMBY TRADING LTD, și
subsemnații GRIGORIU ADRIAN și TOMA AURICA,**

Pentru toate părțile vătămate din cauză menționate mai sus,
persoane fizice și juridice, cu **sediul ales pentru corespondență ca
fiind Mun. București, Str. A.D. Xenopol nr. 4, ap. 2-3, Sector 1,
tel. contact: 0722575700; 0762692301, adresa de poștă
electronică (E-mail) fiind: aura_adrian@yahoo.com,**

În calitate de petenți în cauza ce constituie obiectul dosarului mai
sus menționat, formulăm:

CONCLUZII SCRISE

Prin care cu deosebit respect solicităm onoratei instanțe ca în
temeiul art. 341(7) lit. b c. pr. pen să dispună:

**Admiterea plângerii, desființarea soluțiilor atacate și trimiterea
cauzei la procuror pentru a completa urmărirea penală, având în
vedere argumentele aduse prin plangere, dar și următoarele
precizări:**

I. SCURT ISTORIC AL SITUAȚIEI DE FAPT:

Totalitatea faptelor, acțiunilor, documentelor, dosarelor de instanță în care au fost implicate societățile deținute de familia GRIGORIU fără nicio excepție au un singur scop: însușirea patrimoniului APROMATCO prin preluarea controlului, prin orice mijloc, pentru lichidare și radierea a acesteia cu următoarele scopuri urmărite de conducătorii grupului de atac:

- Scopul lui HERGAN ETIENNE ALEXANDER a fost și continuă să fie de a exclude familia GRIGORIU din proiectul imobiliar Jiului
- Scopul lui MARIN VASILE a fost și continuă să fie de a substitui pe familia GRIGORIU în proiectul imobiliar Jiului și să își însușească imobilele rămase în APROMATCO, veniturile acesteia precum și să lichideze fabrica ARBORIA cu încasări în numerar. Vedem că interesele ambilor au coincis.

Acțiunile desfășurate de grupul de atac finanțat de HERGAN ETIENNE ALEXANDER și instrumentat de MARIN VASILE și grupul sau de avocați și colaboratori a avut **6 etape** până în prezent.

Situația înainte de atac

Având în vedere istoricul de activitate a lui ADRIAN GRIGORIU de arhitect și constructor în Canada timp de 10 ani și alți 10 ani de întreprinzător în alte două domenii în România, la anul 2000 existau societăți comerciale dinamice având 750 de angajați, o cifră de afaceri și profit substanțial, un patrimoniu deosebit de mare și valoros și fără nici o datorie la bănci sau stat.

În anul 2002 când MARIN VASILE și HERGAN ETIENNE ALEXANDER au apărut în viața lui GRIGORIU ADRIAN în structura de acționariat, detineam societatea ARBORIA MANUFACTURING SRL care la rândul ei deținea pachetul de 75,5% acțiuni APROMATCO S.A. cumpărată prin procedura de licitație publică în 1998, după care am continuat să dezvolt activitățile și să îmbogățesc patrimoniul societății (ex. am achiziționat terenul Snagov în ianuarie

2000). În conformitate cu declarațiile și dovezile furnizate de MARIN ION fratele acestuia, avocatul MARIN VASILE avea o situație materială care se putea descrie ca fiind cel puțin precară, fapt ce s-a dovedit a fi important în cercetările penale.

Etapa 1 - În perioada 2002-2005 s-a organizat motivarea (**păcălire**) lui GRIGORIU pentru **a muta acțiunile firmelor de pe nume propriu pe numele unor off-shore** în care avea control, scopul grupului de atac fiind să se poată întocmi acte de cesiune de acțiuni și alte acte cu conținut fals pentru substituirea lui GRIGORIU ca deținător al pachetului de 75,5% acțiuni APROMATCO și administrator.

Concret, urmare a unui litigiu generat de DECIROM S.A. care se ocupa de transportul mărfurilor pe navele comerciale în anul 2002 am angajat pe avocatul MARIN VASILE, pentru a soluționa litigiul, pentru că ulterior acesta să ne inducă în eroare și să creeze o structură pe care o putem numi inginerie juridică, având desigur acces la toate informațiile firmei, cu scopul de a eluda interesele propriilor săi clienți, cu scopul preluării acțiunilor și activelor S.C. APROMATCO S.A. cum s-a dovedit ulterior.

Etapa 2 - În 2003 ADRIAN GRIGORIU a fost atras (**păcălit**) să se **implice în proiectul imobiliar Jiului** partea sa fiind să transfere imobilul Jiului într-o firmă controlată de HERGAN ETIENNE ALEXANDER pentru îndeplinirea condițiilor care depindeau de el urmare a Notei de Negocieri din 16.11.2003.

Etapa 3 - În perioada 2005-2007 s-a organizat convingerea (**păcălire**) lui GRIGORIU să **radieze APROMATCO** ca condiție a reactivării proiectului Jiului – condiție respinsă de GRIGORIU. HERGAN ETIENNE ALEXANDER și MARIN VASILE au întocmit un număr de acte precum Nota de Negocieri nr 260/15.04.2007 și Adiționalul nr 2 la Nota de Negocieri nr 260/15.04.2007 din 02.07.2007 prin care au stabilit raporturile de colaborare pentru preluarea ilegală a APROMATCO S.A. și continuarea colaborării în proiectul Jiului.

Etapa 4 - În perioada 2007-2010 – s-a încercat **substituirea lui GRIGORIU prin anularea înregistrării societății EDEN LLC** și a administratorilor desemnați de GRIGORIU la Registrul Comerțului precum și substituirea lui GRIGORIU în proiectul Jiului. În acest scop grupul de atac a ticluit Contractul de cesiune nr. 61/16.06.2007 și alte acte cu conținut fals pe care au încercat să le valorifice în dosare civile, dar aceasta tentativă a eșuat.

Etapa 5 - În perioada 2010-2015 s-a încercat **substituirea lui GRIGORIU prin proceduri de executare silită** în baza unor contracte nou apărute în 2010, Adiționalul la Contractul de Cesiune nr. 61/16.06.2007 nr. 62 antedatat tot în 16.06.2007 și Contractul de Garanții Mobiliare nr. 63 antedatat tot în 16.06.2007 precum și circa 20 de Bilete la Ordin semnate în numele firmelor deținute de ADRIAN GRIGORIU antedatate tot în 16.06.2007 fără a exista nici o obligație reală, tentativă eșuata urmare a multor sute de dosare civile, 12 dosare de insolvență a APROMATCO, ARGUS, ARBORIA. Totuși acțiunea în acesta etapă s-a soldat cu preluarea imobilelor APROMATCO în firmele deținute de MARIN VASILE fără nici un drept printr-o executare silită fără creanțe și prin proceduri cu încălcarea tuturor legilor aplicabile.

Etapa 6 care se află în desfășurare: În perioada 2010 -2013 s-au desfășurat cercetări penale privitor la un număr dintre infracțiunile comise de grupul de atac după care cercetările au fost sistate fără nici o justificare. În perioada 2018-2021 se desfășoară etapa curentă prin care **se urmărește substituirea lui GRIGORIU prin procedee din domeniul penal** respectiv prin ordonanțe de reincadrare a faptelor, disjungeri de dosare, clasări etc. și deocamdată doar o singură hotărâre judecătorească în camera preliminară, deci definitivă, toate aceste acte pronunțate cu omiterea tuturor probelor relevante, cu refuzul nemotivat de a lua act de probele administrate, inversarea sensului textelor legilor și reîncadrarea faptelor pentru reducerea termenelor de prescripție.

În consecință, apreciem că nu mai există un asemenea caz în istoria postdecembristă, ca niște persoane certate cu legea, care prin înșelăciune, fals, abuz, exercitarea de operațiuni incompatibile cu

profesia să sustragă patrimoniul și acțiunile unei societăți ce aparțin de drept altor persoane, acțiunile lor infracționale să conducă la înregistrarea unui prejudiciu de aproximativ 30.000.000 euro și practic la o asemenea infracțiuni, la modalitatea de operare, ca grup infracțional, să rămână cu produsul propriilor infracțiuni fără să suporte nicio sancțiune, este de neconceput într-un STAT DE DREPT.

În acest caz putem aprecia că MARIN VASILE și grupul său infracțional care include pe avocatul RADU ENGLEZU OCTAVIAN care de asemenea a fost angajat al subsemnaților și al subscriselor, pe SAVA CĂTĂLIN, care a fost inserat în familie și a devenit nașul celor doi copii ai subsemnaților, pe CRISTESCU DORIN DĂNUȚ, șoferul avocatului MARIN VASILE, pe ZLATE ANDREI, nepotul aceluiași avocat, constituind pe numele nepotului S.C. CONNECTREAL SRL, S.C. BGA INSTALL ENERGIE SRL, societăți unde prin acte fictive, fără nicio plată efectuată, fără ca firmele gestionate de subsemnatul să primească ceva în schimb, singura cheltuială fiind numai toner și hârtie, să fie în final falșii proprietari ai patrimoniului și acțiunilor S.C. APROMATCO S.A., grup la care au aderat și alți funcționari asimilați funcționarilor publici cum este executorul BOGDAN DUMITRACHE, grup finanțat generos de omul de afaceri HERGAN ETIENNE ALEXANDER, funcționari ai Primăriei Capitalei, etc... au constituit un real CAL TROIAN, care au utilizat proceduri de sorginte infracțională, încălcând și falsificând însăși normele legale, înfrângând legea, ajungându-se a se denatura însăși rațiunea de a fi a legii - DREPTATEA și ADEVĂRUL.

O maximă juridică latină arată: ”acționează contra legii cel care face ce legea interzice, iar spre înșelarea legii acționează cel care, păstrând termenii legii, îi nesocotește spiritul

În consecință neaplicarea legii în literă și spiritul său favorizează fapte similare ca cele săvârșite de grupul menționat, tocmai de aceea instanța ca putere judecătorească independentă și autonomă de politic îi revine datoria de a curăța câmpul juridic de asemenea fapte care nu fac decât să favorizeze fenomenul corupției.

Dacă ne raportăm la contextul legislativ european trebuie avut în vedere că la 05.05.1998 Comitetul de Miniștri al CE a instituit un acord privind corupția GRECO – a cărei sarcină este de a supraveghea respectarea și punerea în aplicare a instrumentelor juridice internaționale în acest domeniu, vizând și identificarea lacunelor legislative în acest domeniu, apreciindu-se că este necesar

ca legile să fie clare, să se aplice și să se urmărească nu în ultimul rând efectele aplicării.

Profesorul A. DONCIU arăta: "Când este vorba despre corupție, nici o lege cât de perfectă, imperativă, strictă, detaliată ar, fi, nu îl oprește pe cel corupt. Faptul că în aceste împrejurări are loc actul de corupție, depinde nu de calitatea legii ci de calitățile morale și profesionale ale figuranților actului, de nivelul lor de cultură, de sentimentul responsabilității."

Prin NOTELE SCRISE, semnate în prezentul dosar se dau citate din romanul lui Nicolae Filimon: CIOCOII VECHI ȘI NOI, (fila 3 paragraf. Ultim unde subsemnatul GRIGORIU ADRIAN sunt numit suspect, uitând că toți membrii grupului infracțional menționat au avut și au calitatea de suspecti, se identifică cu persoanele descrise de autor, dar dl. av. omite a se raporta la alte citate celebre: "După cum cel care corupe învinge pe cel care primește, tot așa cel care nu primește îl învinge pe cel care vrea să corupă" (DEMONSTHENES), "Nu este mai periculos decât puterea dată în mâinile unui necinstit" (J.J ROUSSEAU)

Marele reformator chinez VANG ANSI (1021-1086) a constatat două surse ale corupției: "Legi proaste și oameni răi. Nicio lege cât de bună ar fi nu poate opri oamenii răi. Se poate opri mai repede zborul păsărilor, dar nicidecum interesele meschine..."

În acest context evident că raportat la noțiunea de STAT DE DREPT, pe lângă legi, trebuie să avem și subiecți de drept onești cu nivel înalt de integritate și responsabilitate, pe care nu le regăsim în modalitatea în care au acționat membrii grupului infracțional mai sus nominalizați.

II.NELEGALITATEA ORDONANȚEI EMISĂ LA 19.06. 2020 DE PROCUROR BĂLEANU ANDA – MARIA MENȚINUTĂ PRIN ORDONANȚA DIN 17.08.2020 DE PROCURORUL GENERAL AL PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL BUCUREȘTI IOAN VIOREL CERBU.

- 1. Necompetența parchetului de pe lângă Curtea de Apel București privind soluționarea plângerilor penale ce au făcut obiectul Dosarului penal 287/P/2010, care în urma declinării și disjungerii a obținut nr. 398/P/2018.**

Având în vedere incidența în speță a dispozițiilor art. 341 (2) teza ultimă c. pr. civ., împotriva intimațiilor fiind pusă în mișcare acțiunea penală, am formulat cereri și excepții raportat la prevederile alin (7) pct. 2 c. pr. penală, cu aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 280- 282 c. pr. penală.

În toate sesizările și plângerile formulate subscrisele și subsemnații am demonstrat pornind de la faptele săvârșite de grupul infracțional, calitatea acestora și cuantumul prejudiciului, competența de soluționare a plângerilor revenea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție structura DNA BUCUREȘTI.

Este de reținut că această excepție a fost total omisă a fi analizată și urmare a necompetenței parchetului care a dispus clasarea, operează sancțiunea nulității ordonanțelor supuse controlului judiciar.

Prin Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională, Curtea reținând:

50. Pe de altă parte, Curtea constată că tocmai importanța urmăririi penale că fază distinctă a procesului penal a determinat înființarea unor organe de urmărire penală cu competențe speciale. Spre exemplu, prin Legea nr. 508/2004 a fost înființată Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în cadrul Ministerului Public, ca structură specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în prezent activitatea acesteia fiind reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016; iar prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 a fost înființată Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu competența de a cerceta infracțiuni de corupție și cele asimilate acestora.

51. În acest context, Curtea reține că înființarea unor structuri specializate presupune și o anumită competență specializată a acestora, strict determinată de lege, astfel că efectuarea sau supravegherea urmăririi penale în cauze care excedează acestei

competențe determină o deturnare a scopului normelor legale ce au stat la baza înființării acestor structuri specializate.

52. Având în vedere aceste aspecte, Curtea observă că, deși există modificări ale normelor ce guvernează urmărirea penală și implicit a competenței de realizare a acesteia, aceste modificări nu au determinat o diminuare a importanței acestei faze procesuale și nici a rolului pe care organul de urmărire penală îl ocupă în cadrul procesului penal, astfel încât să se desprindă o justificare rezonabilă a eliminării din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.

53. În acest context, Curtea reține că, în doctrină, în ceea ce privește noțiunea de competență, s-a constatat că aceasta este inseparabilă de organele procesului penal, organele judiciare penale fiind repartizate după criteriile de competență prevăzute de lege asupra anumitor infracțiuni sau anumitor acte ori măsuri dintr-o anumită fază a procesului penal. Tocmai această circumstanțiere, delimitare și repartizare a exercițiului atribuțiilor organelor judiciare proiectează noțiunea competenței penale. În același timp, nici nu s-ar putea imagina exercițiul acestor atribuții fără aceste măsuri impuse prin organizarea competenței, ce determină însăși capacitatea pe care o au diferitele organe judiciare de a-și îndeplini funcțiile esențiale prevăzute de lege, respectiv asupra căror cauze penale, în ce grad și în ce circumscripție teritorială își pot exercita competențele.

54. În contextul celor anterior expuse, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că o consecință a prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, care prevăd obligativitatea respectării, în România, a Constituției, a supremației sale și a legilor, este aceea că legiuitorul trebuie să reglementeze din punct de vedere normativ atât cadrul de desfășurare a procesului penal, cât și competența organelor judiciare și modul concret de realizare a fiecărei subdiviziuni, a fiecărei etape a procesului penal. Astfel, Curtea a constatat că legiuitorul trebuie să prevadă cu exactitate obligațiile pe care le are fiecare organ judiciar, care se impune a fi circumscrise modului concret de realizare a atribuțiilor acestora, prin stabilirea, în mod neechivoc, a operațiunilor pe care acestea le îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor lor (Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, paragrafele 15, 16).

55. Astfel, Curtea constată că reglementarea competențelor organelor judiciare reprezintă un element esențial ce decurge din principiul

legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept. Aceasta deoarece o regulă esențială a statului de drept este aceea că atribuțiile/competențele autorităților sunt definite prin lege. Principiul legalității presupune, în principal, că organele judiciare acționează în baza competenței pe care legiuitorul le-a conferit-o, iar, subsecvent, presupune că acestea trebuie să respecte atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente, inclusiv a normelor de competență. În acest sens, dispozițiile art. 58 din Codul de procedură penală reglementează instituția verificării competenței de către organul de urmărire penală, care este dator să își verifice competența imediat după sesizare, iar dacă constată că nu este competent să efectueze sau să supravegheze urmărirea penală, fie să dispună de îndată, prin ordonanță, declinarea de competență, fie să trimită de îndată cauza procurorului care exercită supravegherea, în vederea sesizării organului competent.

56. Pe de altă parte, în ceea ce privește legiuitorul, principiul legalității - componentă a statului de drept - îl obligă pe acesta să reglementeze în mod clar competența organelor judiciare. În acest sens, Curtea a statuat că legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (Decizia nr. 348 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, paragraful 17). Cu toate acestea, Curtea apreciază că sarcina legiuitorului nu poate fi considerată îndeplinită doar prin adoptarea unor reglementări relative la competența organelor judiciare. Având în vedere importanța regulilor de competență în materia penală, legiuitorului îi incumbă obligația de a adopta prevederi care să determine respectarea acesteia în practică, prin reglementarea unor sancțiuni adecvate aplicabile în caz contrar. Aceasta deoarece aplicarea efectivă a legislației poate fi obstrucționată prin absența unor sancțiuni corespunzătoare, precum și printr-o reglementare insuficientă sau selectivă a sancțiunilor relevante.

57. Astfel, deși este recunoscut faptul că nulitatea absolută nu poate interveni în cazul oricărei încălcări a normelor de procedură, Curtea apreciază că aceasta trebuie să fie incidentă atunci când normele de procedură încălcate reglementează un domeniu cu implicații decisive asupra procesului penal. Referitor la normele de competență, Curtea observă că, pentru bună desfășurare a activității organelor judiciare, se impune respectarea fermă a competenței lor materiale și după calitatea persoanei. Nerespectarea normelor legale privind competența

materială și după calitatea persoanei produce o vătămare care constă în dereglarea mecanismului prin care este administrată justiția. Aceasta este și explicația pentru care încălcarea dispozițiilor legale privind această competență se sancționa în reglementarea anterioară cu nulitatea absolută.

58. Or, eliminarea din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală permite aplicarea în procesul penal a unui criteriu subiectiv de apreciere din partea organului de urmărire penală. Astfel, prin nereglementarea unei sancțiuni adecvate în cazul nerespectării de către organul de urmărire penală a competenței sale materiale și după calitatea persoanei, legiuitorul a creat premisa aplicării aleatorii a normelor de competență pe care le-a adoptat.

59. Pe de altă parte, Curtea reține că incidența nulității relative în cazul nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală determină în sarcina celui ce o invocă obligația dovedirii unui interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate, a dovedirii unei vătămări a drepturilor sale prin nerespectarea dispoziției, a dovedirii imposibilității înlăturării acestei vătămări altfel decât prin desființarea actului.

60. În ceea ce privește vătămarea ce trebuie dovedită, Curtea observă că în doctrină s-a apreciat că, deși legea nu precizează în ce poate consta vătămarea procesuală, aceasta se poate constitui în încălcarea drepturilor pe care le au părțile în procesul penal. Totodată, în doctrină, s-a arătat că se poate defini vătămarea ca atingerea adusă principiilor fundamentale ale procesului penal din care rezultă posibilitatea de a nu se realiza scopul acestuia. De asemenea, s-a menționat că, prin vătămare, se poate înțelege orice atingere adusă justiției sau intereselor legitime ale părților. Atingerea se aduce părților din proces în cazul în care li se încalcă un drept procesual ori o garanție procesuală de natură a le asigura apărarea intereselor lor legitime în cursul procesului penal

61. Așa fiind, din analiza dispozițiilor art. 282 din Codul de procedură penală și a celor reținute de doctrină, Curtea constată că, în cazul nulității relative, vătămarea se referă la o încălcare a normelor ce are drept consecință o afectare a drepturilor procesuale ale persoanei îndreptățite de a o invoca. Astfel, teoretic, orice încălcare de către organul de urmărire penală a normelor relative la drepturile

procesuale poate determina o vătămare independent de respectarea regulilor de competență ale acestuia. În consecință, demonstrarea vătămării va putea fi realizată prin relevarea consecințelor actului organului de urmărire penală, printr-o modalitate independentă, ce nu implică, întotdeauna, analiza respectării competenței acestuia. Cu alte cuvinte, încălcarea de către organul de urmărire penală a normelor relative la drepturile procesuale poate produce o vătămare, chiar și atunci când normele de competență au fost respectate, situație în care vătămarea e mai ușor de dovedit, fiind precis determinată.

62. Or, Curtea constată că dovedirea unei vătămări a drepturilor unei persoane exclusiv prin nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor referitoare la competența după materie și după persoană se transformă într-o probă greu de realizat de către cel interesat, ce echivalează, în fapt, cu o veritabilă probație diabolică, și implicit determină încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil. Tocmai de aceea legiuitorul codurilor de procedură penală anterioare a prevăzut sub sancțiunea nulității absolute nerespectarea normelor de competență materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, vătămarea procesuală fiind, în această situație, prezumată iuris et de iure.

63. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că, prin eliminarea din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația ce decurge din respectarea principiului legalității, ceea ce contravine art. 1 alin. (3) și (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

64. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ, În numele legii
DECIDE: Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristinel Mocioi în Dosarul nr. 3.914/103/2014 al Tribunalului Neamț - Secția penală, de Ovidiu Eugen Knobloch în Dosarul nr. 86/102/2016/al al Curții de Apel Târgu Mureș - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Budi Rua Doru în Dosarul nr. 1.474/88/2016 al Tribunalului Tulcea - Secția penală, de Delia Marina Podea în Dosarul nr. 4.014/108/2016/al al Curții de Apel Timișoara - Secția penală și constată că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la

competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională. Definitivă și general obligatorie. Decizia se comunică Guvernului, celor două Camere ale Parlamentului, Tribunalului Neamț - Secția penală, Curții de Apel Târgu Mureș - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalului Tulcea - Secția penală și Curții de Apel Timișoara - Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

În speță, competența de soluționare a plângerilor revenea structurii specializate a DIRECȚIEI NAȚIONALE ANTICORUPȚIE, având în vedere că declinarea a avut la bază o evidentă eroare judiciară ce a generat dezlegarea problemelor de drept contrar realității și contrar probelor administrate care demonstau fără echivoc faptul că avocatul MARIN VASILE a efectuat acte și fapte de comerț incompatibile cu profesia, situație reglementată de art. 14 din leg. 51/1995, privind exercitarea profesiei de avocat, raportat la prevederile art. 12 din Leg. 78/2000.

Conform art. 13 din OUG 43/2002 și art. 12 lit. a din Leg. 78/2000, raportat la calitatea persoanelor implicate și valoarea prejudiciului, competența aparținea în exclusivitate DIRECȚIEI NAȚIONALE ANTICORUPȚIE SECȚIA DE COMBATERE A INFRAȚIUNILOR DIN JUSTIȚIE.

După cum am arătat în Plângere, prin Ordonanța din data de 17.09.2014 DNA a dispus cu privire la suspectul MARIN VASILE schimbarea încadrării juridice, urmând să fie cercetat și pentru infracțiunile de:

- Abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave și în formă continuată prevăzute de art. 13 indice 2 din Leg. 78/2000, efectuarea de
- Efectuarea de operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția, în scopul obținerii pentru sine și pentru altul de bani bunuri sau alte foloase necuvenite prev de art. 12 lit. a din Leg. 78/2000 cu aplic art. 38 alin. 1 c. p.

Pentru a justifica atragerea competenței acestei structuri s-a reținut că MARIN VASILE avea calitatea de avocat la dată când a perfectat actele frauduloase, descrise în conținutul plângerii.

Am arătat că declinarea competenței s-a datorat unei erori efectuate de procurorul DNĂ, IONELA – CRINA BĂLAN care a reținut eronat

faptul că avocatul MARIN VASILE, în perioada de 05.08.1999 - 02.09.2009 a fost suspendat din profesia de avocat.

Or, conform Adresei nr. 1541/17.02.2011 emisă de BAROUL BUCUREȘTI s-a confirmat faptul că avocatul MARIN VASILE a fost suspendat din profesie numai în perioada 05.08.1999 prin Decizia nr. 2869/05.08.1999, iar prin Decizia nr. 3015/02.09.1999 a încetat suspendarea, fapt ce atestă că în perioada preluării de către grupul infracțional condus de MARIN VASILE, prin acte false a acțiunilor și a patrimoniului S.C. APROMATCO S.A., acesta avea calitatea de avocat, a săvârșit fapte și acte de comerț incompatibile cu funcția și astfel competența aparține DNA.

Nu putem cunoaște care a fost raționamentul procurorilor de a declina și a se pronunța prin încălcarea competenței structurii specializate când așa după cum s-a pronunțat și CCR, prin decizia din care am precitat, o astfel de soluționare are drept consecință nulitatea absolută a ordonanțelor.

Mențiunea efectuată de procurorul ierarhic la fila 6 din Ordonanța din 17.08.2020: ***”Împrejurarea că MARIN VASILE ar fi fost suspendat din Baroul București în perioada 15.08.1999 - 01.09.2009 nu este de natură să atragă necompetența parchetului de pe lângă curtea de apel, întrucât pe perioada suspendării nu încetează calitatea de avocat a făptuitorului, astfel încât competența specială prevăzută de legea de procedura penală se păstrează.”***

Cu toate că în cuprinsul Plângerii am scanat adresa de la Baroul București, se poate reține de onorată instanță că s-a dovedit că atât procurorul de caz cât și procurorul ierarhic au ignorat această probă, fapt ce denotă că desfășurarea cercetării penale s-a efectuat în condiții vădite de nelegalitate, ignorarea probelor constituind un alt motiv de nulitate a ordonanțelor.

2. Nelegalitatea ordonanțelor având în vedere omisiunea de a se pronunța asupra probelor ce se regăseau la dosarul de cercetare penală și asupra modalității în care s-a efectuat urmărirea penală conform art. 341 (2) c. pr. pen. teza ultimă.

Conform art. 341(2) c. pr. pen. rap.la art. 54 c. pr. pen. judecătorul de cameră preliminară are competența de a verifica legalitatea efectuării actelor procesuale, ce atestă că are competența de a efectua un control integral asupra legalității efectuării penale atât

asupra actelor procesuale cât și a celor procedurale, efectuând nu numai un examen de legalitate ci și de temeinicie, prin analiza întregii probațiuni existente.

Întrucât Ordonanța procurorului pune capăt conflictului de drept penal, acest act intră în categoria actelor prin care se înfăptuiește justiția, motiv pentru care acesta trebuie să respecte întrutotul principiul legalității, echității și termenului rezonabil, principiul aflării adevărului, principii nesocotite de parchet, prin emiterea ordonanțelor contestate.

Au fost ignorate prevederile ar. 100(1) c. pr. pen. conform căroră: *În cursul urmăririi penale, organul de urmărire penală strânge probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau a inculpatului din oficiu sau la cerere.*

Or în faza de cercetare penală s-a efectuat și procedura privind comisia rogatorie, după cum am prezentat și în fața instanței, la dosar de cercetare penală s-au regăsit documente din cadrul acestei comisii în limba greacă, deosebit de relevante în ceea ce privește activitatea infracțională desfășurată de MARIN VASILE, acte care nu au fost cercetate și asupra căroră în faza de cercetare penală organul de cercetare penală nu s-a pronunțat.

În procedura de cameră preliminară judecătorul are competența să vegheze la respectarea dreptului la apărare prevăzut de art. 5 c. pr. pen. și a garanției egalității armelor, principii inerente dreptului la un proces echitabil, ținând cont că este obligația organelor de cercetare penală să analizeze și să se pronunțe asupra probelor solicitate, încuviințate și administrate, probe care trebuie să se regăsească și la dosarul instanței, aspect care a fost total nesocotit de organele de cercetare penală.

Toate actele care demonstau faptul că avocatul MARIN VASILE a efectuat acte incompatibile cu funcția nu au fost supuse analizei de către procurorii care au pronunțat ordonanțele care fac obiectul prezentei PLÂNGERI.

În sensul celor reiterate menționăm:

- Adresa Baroului București 1541/17.02.2011 din care rezultă că MARIN VASILE nu a fost suspendat 10 ani ci numai doua saptamani.
- Documentele obținute prin comisie rogatorie, care s-au regăsit în dosarul de cercetare penală în limba greacă, fiind traduse de

subsemnații și depuse la instanță, care demonstau fără echivoc, faptul că beneficiarul, respectiv proprietarul firmelor prin care și fost rostogolite acțiunile S.C. APROMATCO S.A. către firmele lui MARIN VASILE și a membrilor grupului său infracțional SAVA CĂTĂLIN, ZLATE ANDREI ajungându-se la finalizarea preluării frauduloase a imobilelor S.C. APROMATCO S.A.

Conform datelor conferite de aceste acte în limba greacă rezultă că beneficiarul firmelor PENGANA LLC, KAMILARI LLC, PAFIA LLC, SANTEX LLC (20%), este avocatul MARIN VASILE, în consecință acesta a efectuat acte și fapte de comerț incompatibile cu funcția, aspecte ce atrăgeau ope legis competența DNA și atestau săvârșirea de către MARIN VASILE a infracțiunilor reglementate de art. 12 din Leg. 78/2000.

- Regăsim aceeași manieră și cu privire la probele ce au fost administrate conform procedurii reglementate de art. 306 (5) c. pr. civ., având în vedere inexistența transcrierilor convorbirilor înregistrate ambiental, probe dispuse de autoritățile de cercetare penală și care lipsesc în integralitate de la dosar.

Cu toate că instanța a formulat adresă la Parchetul emitent al ordonanțelor pentru a comunica transcrierile acestor convorbiri, parchetul nu a dat curs solicitării instanței.

Relevant este că, prin referatul din 05.05.2011 în dosarul nr. 287/P/2010 al D.N.A. a solicitat Curții de Apel București autorizarea înregistrării și interceptării pentru o perioadă de 30 de zile, a convorbirilor telefonice sau comunicărilor de tip SMS, MMS purtate de la un nr. de contact posturi telefonice utilizate de SAVA CĂTĂLIN, HERGAN ALEXANDER ETIENNE, MARIN VASILE, CRISTESCU DORIN DĂNUȚ, ZLATE ANDREI, precum și înregistrarea în mediul ambiental, localizarea și urmărirea prin GPS etc.. a acelorași persoane.

Prin Încheierea nr. 56/05.05.2011 pronunțată de Curtea de Apel București a fost admisă cererea formulată de Parchetul DNA FIIND EMISĂ AUTORIZAȚIA 55/05.05.2011, ORA 16,00 pentru o perioadă de 30 de zile, ÎN BAZA ART. 91 INDICE 1 C. PR. PEN.1968.

În aceeași perioadă, la solicitarea lui Grigoriu Adrian a fost interceptată și înregistrată audio-video, întâlnirea dintre MARIN VASILE și GRIGORIU ADRIAN ce a avut loc la 11.05.2011.

Aceste probe au fost fixate pe suporturi optice, conform proceselor verbale, menționate. Aceste mijloace de probe au dispărut din dosarul de cercetare penală, fiind încălcate prevederile art. 143 alin 4 c. pr. pen, neregăsindu-se inclusiv procesele – verbale ce au fost întocmite conform procedurii, prevăzute de art. 143 alin. 4 c. pr. pen.

Având în vedere aceste fapte, inexistența în dosarul de cercetare penală a acestor probe, instanța respectiv judecătorul de cameră preliminară la rândul său se află în imposibilitatea de a face verificările prin prisma art. 341 alin (5) c. pr. pen. conform căruia: **”Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea, verifică soluția atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”**,

În aceste condiții instanța este astfel obstrucționată în procedura de cercetare judecătorească, având în vedere că este necesar pentru a se pronunța să analizeze în întregime lucrările și materialul probator, avute în vedere de procurorul de caz la pronunțarea soluției, situație ce justifică necesitatea admiterii plângerii.

Prin această atitudine au fost nesocotite normele privind reglementarea administrării probelor norme ce au cea mai mare importanță în desfășurarea laturii materiale a procesului penal, adică aceea care conduce nemijlocit la aplicarea legii penale

Prin DEC. CCR NR. 554/19. Septembrie 2017 s-a statuat:

14. Curtea constată că nulitățile actelor procesuale și procedurale ocupă un loc important în sfera garanțiilor ce asigură efectivitatea principiului legalității procesului penal și a principiului aflării adevărului, fiind menite să înlăture încălcările normelor de procedură care au intervenit cu ocazia dispunerii unui act procesual sau a ducerii la îndeplinire a unui act procedural, precum și consecințele negative pe care aceste încălcări le-au produs în procesul penal. Nulitățile îndeplinesc astfel un scop preventiv - de preîntâmpinare a încălcării legii, un rol sancționator - de desființare a actelor efectuate cu încălcarea legii, precum și un scop reparator - de refacere a actelor procesuale și procedurale desființate, dacă este necesar și posibil.

Prin decizia menționată Curtea a admis excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de judecătorul de cameră preliminară în Dosarul nr. 993/39/2015/a3 al Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală și constată că soluția legislativă

cuprinsă în dispozițiile art. 282 alin. (2) din Codul de procedură penală, care nu permite invocarea din oficiu a nulității relative, este neconstituțională.

Relevant este și faptul că am cercetat dosarul de urmărire penală și am constatat, că după declinare așa cum am arătat practic nu s-a mai efectuat nicio cercetare și demonstrăm acest fapt întrucât sunt atașate la dosar volumul 112 ce vizează probleme ce vizează TÂRGUL INTERNAȚIONAL CONSTANȚA, volumele 136, 137, privind Ministerul Integrării Europene, față de această situație se deduce fără dubiu că, nu au fost analizate în mod real și procedural actele și probele administrate în faza de cercetare penală.

Prin ordonanțele emise, respectiv ORDONANȚA din 19.06.2020 au fost totală omise reglementările prevăzute de Leg. 51/1995, privind exercitarea profesiei de avocat, precum și principiile fundamentale care stau la baza exercitării acestei profesii, dacă se analizau, se ajungea foarte simplu la concluzia că atât în jurisprudență cât și în doctrină, un caz asemănător ca cel creat de avocații subscriselor și al subsemnaților, MARIN VASILE, ENGLEZU RADU OCTAVIAN și administratorul, naș al copiilor lui ADRIAN GRIGORIU și TOMA AURICA, să preia fără nicio plată toată averea propriilor clienți, fără ca raportat la conduita lor infracțională să suporte vreo sancțiune, mai mult să rămână cu bunurile sustrase din păcate cu îngăduința și inacțiunea unor autorități ale STATULUI ROMÂN, MINISTERUL PUBLIC, care conform CONSTITUȚIEI:

Art. 131 – Rolul Ministerului Public

- (1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.*
- (2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.*
- (3) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.*

Apreciem că reprezentanții MINISTERULUI PUBLIC, prin semnarea și emiterea ordonanțelor ce fac obiectul prezentei plângeri nu s-au conformat prevederilor constituționale și nu au apărut ORDINEA DE DREPT, dimpotrivă au acționat contrar principiilor constituționale și au protejat membrii grupului infracțional, care au creat un prejudiciu de peste 30.000.000 euro, practic au încurajat ca în

situații similare să se poată perpetua asemenea practici, contrar principiilor fundamentale ale dreptului, în primul rând principiul legalității, chiar din perspectiva intervenției prescripției, urmare a stagnării și a lăsării în nelucrare a dosarului de către cei care erau îndrituiți să apere drepturile și libertățile cetățenilor și ordinea de drept s-a datorat desigur inacțiunii, culpei organelor de cercetare penală, care în mod nelicit au uzat de proceduri de declinare, disjungere, ca după 14 ani de la înregistrarea primei PLÂNGERI penale să se ajungă la rezultatul urmărit de membrii grupului infracțional.

Considerăm că se impune sancționarea procedurală a unei asemenea acțiuni din partea autorităților de cercetare penală, în sensul admiterii PLÂNGERILOR, formulate.

Se impunea conform atribuțiilor conferite MINISTERULUI PUBLIC, ca procurorii de caz să analizeze toate actele normative aplicabile, să nu ignore probele și să analizeze dina ceastă perspectivă activitatea infracțională a intimaților.

Retoric ne întrebăm cum au acționat legal avocații noștri MARIN VASILE, ENGLEZU RADU OCTAVIAN, când aceștia trebuiau să respecte principiile fundamentale ale avocatului: **respectarea secretului profesional și a confidențialității cauzelor ce i-au fost încredințate, prevenirea conflictelor de interese, fie între mai mulți clienți, fie între clientul său și el însuși, demnitatea onoarea și probitatea, loialitatea față de clientul său, respectarea statului de drept și contribuirea la o bună administrare a justiției..**

Nu s-a avut în vedere că esența profesiei de avocat include că acestuia i se vor comunica, acte și fapte pe care clientul nu i le-ar spune altei persoane, aspecte din viața sa privată și cele mai valoroase secrete comerciale.

Principiul confidențialității are un caracter dual întrucât nu reprezintă numai o obligație a avocatului dar este un drept fundamental al clientului. Regulile "privilegiului profesional" interzic ca informația comunicată avocatului să fie folosită împotriva clientului.

Loialitatea față de client reprezintă esența rolului avocatului, pentru a evita orice conflict de interese, să respecte statul de drept, să respecte interesele celor ale căror drepturi și libertăți le apără. În consecință, respectarea misiunii avocatului este o

condiție esențială a Statului de drept și a unei societăți democratice.

Toate aceste principii au făcut obiectul CARTEI PRINCIPILOR DE BAZĂ ALE AVOCATULUI EUROPEAN care a fost adoptată la sedința de la Bruxelles la 24 Mar 2006, fiind încălcate infracțional fraudulos de avocații noștri, intimați.

Toate actele inițiate și întocmite de MARIN VASILE numai la o simplă analiză se putea ajunge la concluzia că au conținut fals, că au fost încheiate prin săvârșirea unui concurs de infracțiuni, înșelăciunea propriilor clienți, fals și uz de fals în formă continuată, constituire de grup infracțional și nu în ultimul rând se putea constata nu studiind cele 240 volume a dosarului de cercetare penală ci numai actele perfectate și inițiate de MARIN VASILE, începând cu Notele de negocieri din 2003, constituirea propriilor societăți off-shore PENGANA, PAFIA, KAMILARI, încheierea contractelor 61, 62, 63/16.07. 2007, a contractului 72/12.07.2007 și era suficient ca toți membrii grupului să fie sancționați cu severitatea legii penale, urmare a faptului că MARIN VASILE, a efectuat ACTE ȘI FAPTE DE COMERȚ incompatibile cu profesia, incompatibilitate prevăzută de art. 14 din leg. 51/1995, fapt ce atrăgea desigur competența DNA.

Conform art. 39 alin. (1) din Legea nr. 51/1995: „În exercitarea profesiei, avocații sunt ocrotiți de lege, fără a putea fi asimilați funcționarilor publici, cu excepția situațiilor în care atestă identitatea părților, a conținutului său datei unui act”. Din cuprinsul art. 39 alin. (1), interpretat *per a contrario*, reiese că într-o singură situație avocații pot fi asimilați funcționarilor publici, respectiv **când atestă identitatea părților, a conținutului său datei unui act.** Spre exemplu, în cazul în care avocatul atestă identitate și conținutul unor contracte așa cum a procedat avocatul MARIN VASILE.

Prin exercitarea actelor și faptelor de comerț incompatibile cu profesia, avocatul are calitatea de subiect activ al unor infracțiuni de corupție, fiind incidente prevederile art. 12 din leg. 78/2000.

Autoritățile de cercetare penală au omis a se pronunța asupra probelor care dovedeau activitatea infracțională a avocatului MARIN VASILE și nici nu au motivat respingerea acestora, respectiv:

DECLARAȚIA DE ÎNCREDERE emisă de BASSIM ENTERPRISES LIMITED, CONSULCO LIMITED referitoare la PENGANA LLC, PAFIA

LLC, SANTEX LLC, care arăta că PROPRIETAR al acestor firme este avocatul MARIN VASILE.

În aceeași situație se regăsesc și declarațiile date de administratorii firmei FORMBY TRADING LIMITED, STELIOS SAAVIDES, luată prin procedura comisiei rogatorii de agent de poliție FOTIS ONTETIS, la 04.02. 2013, conform căreia acesta susține: **”Nu am redactat de vreo procură specială pentru a fi folosită în scopul vânzării de acțiuni al societății S.C. APROMATCO S.A. Nu mă cunoștințăm prin ce metodă, acțiunile pe care le deține FORMBY Trading Limited au dispărut din registrele contabile ale societății**

DECLARAȚIA dată de THEANO CHRISTOFI, dată la 23/09.2013, în prezența agentului de poliție FOTIS ONTETIS, care atestă că beneficiarul final al Societății KAMILARI LLC nu este nimeni altul decât avocatul MARIN VASILE,

DECLARAȚIA dată la 23.09. 2013 de NIKI STYLIANU în prezența aceluiași agent de poliție, din care rezultă că proprietarul societăților PENGANA LLC, PAFIA LLC, SANTEX LLC, proprietar este MARIN VASILE, care conform legislației române îi era interzis să practice acte și fapte de comerț, mai mult încasând prin FIER FORJAT M&I S.R.L. suma de 3.300.000 lei dela C.E.R.E.S. B.V., firmă lui HERGAN ETIENNE ALEXANDER, fără ca să mai fie solicitată această sumă a fi returnată.

În contextul unei asemenea avalanșe de infracțiuni, nu putem concepe cum a fost posibil ca membrii grupului infracțional să scape nesancționați, or cum a fost posibil chiar în ipoteza intervenirii prescripției, actele frauduloase începând cu NOTELE DE NEGOCIERI și terminând cu contractele de cesiune a acțiunilor și de adjudecare a imobilelor S.C.APROMATCO S.A să nu fie solicitate a fi anulate conform procedurii instituite de art. 549 indice 1 c.pr. pen, care permit desființarea înscrisurilor false, iar din perspectiva art. 25 c. pr. penală, pe acțiunea civilă poate dispune desființarea înscrisurilor, revenirea la situația anterioară.

Față de atribuțiile și competențele procurorilor prevăzute atât de Constituție cât și de Leg. 303/2004, privind Statutul magistraților și procurorilor, față de împrejurarea că în modalitatea de instrumentare a dosarului se poate constata de către onorată instanță încălcarea gravă a normelor de drept penal și procedură penală de către procurori, devin incidente în speță inclusiv prevederile art. 91 și 96 din Leg. 303/2004:

Art. 91: Judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, și să respecte secretul profesional

Titlul IV Răspunderea judecătorilor și procurorilor Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 96

(1) Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

(2) Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care, chiar dacă nu mai sunt în funcție, și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, conform definiției acestora de la art. 99¹.

(3) Există eroare judiciară atunci când:

A) *s-a dispus în cadrul procesului efectuarea de acte procesuale cu încălcarea evidentă a dispozițiilor legale de drept material și procesual, prin care au fost încălcate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, producându-se o vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară;*

B) *s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă în mod evident contrară legii sau situației de fapt care rezultă din probele administrate în cauză, prin care au fost afectate grav drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, vătămare care nu a putut fi remediată printr-o cale de atac ordinară sau extraordinară.*

În speță nu s-a efectuat relaționarea prevederilor legale aplicabile și realizarea unui raționament juridic iar, prin aplicarea dispozițiilor legale în raport de probe și situația de fapt

Actele încheiate și atestate nelicit, infracțional de MARIN VASILE au dată certă, or această dată certă presupune că aceste contracte să fie înregistrate în registrul oficial de evidență al avocaților, spre deosebire de notar, raportat la art. 29 alin. 1 din leg. 51/1995 este obligat și întocmească și un contract de asistență juridică cu părțile, întrucât conform articolului menționat:” Avocatul asistă părțile în baza unui contract de asistență juridică. ”Contractul dobândește dată certă prin Înregistrarea în registrul oficial de evidență.

Pentru acordarea mandatului de a atesta acte, în mod obligatoriu nu este suficientă înțelegerea părților ci este esențială forma scrisă a mandatului, concretizată de contractul de asistență juridică. Acest lucru se impune întrucât trebuie să se cunoască în mod concret obiectul contractului - întinderea drepturilor și obligațiilor mandatului avocat cu scopul posibilității de verificare a condițiilor generale ale obiectului contractului de a fi licit, posibil, determinant și față de specificul contractului de mandat, acordat unui mandatar avocat, să prezinte fără echivoc drepturile acordate de client, întrucât pentru actele de dispoziție este necesar un mandat special.

Or, atâta timp cât niciun act încheiat și atestat de MARIN VASILE, nu are la bază un astfel de contract de asistență juridică, toate actele și contractele de cesiune prin care s-au rostogolit acțiunile S.C.APRMATCO S.A. nu se regăsesc în original, în aceeași situație regăsindu-se inclusiv biletele la ordin, când conform normelor procedurale prevăzute de art. 286(4) c. pr. civ., copiile la copii nu au nicio putere doveditoare, reglementare preluată din vechiul cod civil, art. 1188 care are același conținut.

În atare situație legal nu există nicio posibilitate a se aprecia că fiind legale astfel de acte care prin natura loc au conținut fals.

Conform plângerilor formulate subscrisele și subsemnații am solicitat organelor de cercetare penală să cerceteze și falsul intelectual, faptă prevăzută și sancționată de art. 321 c. p., fost art. 289 vechiul cod penal.

Se poate constata că această infracțiunea nu a fost supusă cercetării de către parchet, prin ordonanțele emise, cu toate că prin Ordonanța din 13.04. 2018, se menționează de procuror IONELA-CRINA BĂLAN:

”La data de 20.08.2010 EDEN LLC persoană juridică americană reprezentată de TOMA AURICA, a depus la Direcția Națională Anticorupție, o plângere penală, împotriva numiților MARIN VASILE, CRISTESCU DORIN DĂNUȚ, ENGLEZU RADU OCTAVIAN și SAVA CĂTĂLIN sub aspectul săvârșirii de către aceștia a infracțiunilor prevăzute de art. 288, art. 289, art. 290, art. 291, art. 214, art. 215 alin. 3 și 5, art. 220 toate din codul penal vechi și art. 279 din Leg. 31/1990.”

Evident raportat la conținutul ordonanței de clasare se poate constata că faptele săvârșite de membrii grupului infracțional nu au fost cercetate, cu privire la infracțiunea de fals intelectual și nici cu

privire la infracțiunile prevăzute de art. 279 din Legea 31/1990, aspecte ce demonstrează în plus nelegalitatea ordonanțelor.

3. Sub aspectul infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată faptă prevăzută și sancționată de art. 322 c. p. uzul de fals în formă continuată art. 323 c. p. cu aplic art. 37 c.p. rap la art, 38 c. p. în mod superficial s-au analizat contractele de cesiune încheiate de avocatul MARIN VASILE, cu ignorarea reglementărilor deja menționate, având drept unic criteriu dec. Civ. nr. 3495/24. 10. 2013 a ÎCCJ pronunțată în Dosarul nr. 5117/1/2012, unde contrar tuturor probelor, i s-a recunoscut calitatea de administrator la lui SAVA CĂTĂLIN pentru FORMBY TRADING LIMITED, cu toate că în preambulului contractului nr. 61/16.07.2007, mandatul în baza cărui a acționat acesta nu este nominalizat.

Chiar în ipoteza că acesta ar fi avut această calitate, cu toate că aceasta este infirmată de toate actele de cercetare penală (de declarațiile administratorilor FORMBY TRADING LTD - STELIOS SAAVIDES și EVA AGATHANGELOU, de actele oficiale ale FORMY obtinute în urma comisiei rogatorii, inclusiv opiniile juridice ale avocaților din Cipru), urma ca organele de cercetare penală să verifice în temeiul art. 322 c. p. care face trimitere la art. 320 și art. 321, conform cărora constituie infracțiune alterarea prin orice mod a înscrisului, prin atestarea unor fapte și împrejurări necorespunzătoare adevărului, organele de cercetare penală ajungeau cu ușurință la concluzia că și în cazul existenței unui mandat, inexistent în realitate, că actul a fost falsificat prin maniera prevăzută de art. 320 și 321 c. p. și că de fapt conținutul actului este fals pentru că nu corespunde adevărului.

Subliniem că SAVA CĂTĂLIN s-a prevalat de acest așa zis mandat special de administrator, datat 10 noiembrie 2001 și semnat de STELIOS SAVVIDES, unul dintre cei doi administratori ai societății FORMBY TRADING LTD. Pe lângă aceste aspecte, multe semnalate și de procurorul Vartic, avem în vedere decizia nr. 3495 pronunțată de Curtea de Casație și Justiție, secția a II-a civilă, în dosarul nr. 5117/1/2012, în 24 octombrie 2013 care consideră, după o analiză a cauzei, că așa zisul mandat al lui SAVA CĂTĂLIN este prevăzut cu „puteri depline” (fila 21, al. prim din Decizia Î.C.C.J.).

Mai mult decât atât, în aceeași decizie, aceeași pagină, Î.C.C.J., face precizarea că „nu s-a specificat că anumite acte juridice nu pot fi încheiate”. Această opinie o considerăm ca fiind o interpretare eronată pentru că, în condițiile în care acest mandat ar fi fost valabil, așa zisul împuternicit special, SAVA CĂTĂLIN, trebuia să se limiteze a face acte de dispoziție doar cu privire la ce era profitabil societății în numele căreia pretindea și pretinde că a acționat – **FORMBY TRADING LTD** – și nu în fraudarea ei. Aceste aspecte nu au fost cercetate de către Parchet, aspecte care au fost, considerăm noi, deliberat lăsate în așteptare, după 2013, astfel încât, la trecerea unui număr de ani, Parchetul să se pronunțe asupra speței prin clasarea dosarului față de toate părțile, considerând că în acest mod i-a împăcat pe toți, mai ales părțile vătămate care pierd sume de bani considerabile și bunuri mobiliare/imobiliare extrem de valoroase.

Considerăm ca un alt aspect trebuia cercetat amănunțit de Parchet: *Se poate fraudata societatea al cărei administrator special consideri că ai fost?* Mandatul primit de Sava Cătălin, prin semnătura unui singur administrator, din doi, avea în vedere și acest aspect? În asta a constat mandatul domnului administrator special: fraudarea societății? În completarea celor subliniate mai aducem în atenția dvs. faptul că, în conformitate cu dispozițiile legii comerciale din Cipru, unde a fost înregistrată societatea **FORMBY TRADING LTD**, completate cu dispozițiile Actului constitutiv al societății păgubite, împuternicirea specială trebuia semnată de cei doi administratori ai societății, pentru a avea efectele depline dorite de lege și de asociați și la care face trimitere Î.C.C.J.

Semnătura unui singur administrator este insuficientă în asemenea situații în condițiile în care delimitarea puterilor administratorilor nu este prevăzută în Actul constitutiv. Or, acest aspect face ca împuternicirea d-lui. SAVA CĂTĂLIN, mai ales pentru o cesiune de acțiuni, să fie inoperantă *de iure și de facto*. Asupra acțiunilor sau părților sociale sau a oricărei forme de participare la profit și pierderi în cadrul unei asocieri comerciale, indiferent de forma juridică pe care o are mandatul, trebuie ferm precizat de către adunarea generală a acționarilor/asociaților și nu incert. Din aceste motive, ne menținem părerea că precizarea făcută de Î.C.C.J. cu privire la acest mandat, este o eroare de interpretare juridică iar expresia Curții, cu privire la acest mandat, în care scrie că „nu s-a specificat că anumite acte juridice nu pot fi încheiate”, este una care creează un precedent nedorit și extrem de periculos, favorizând asemenea fraude sub o umbrelă „legală”.

Subliniem și noi, în argumentarea noastră, că dispozițiile legii cipriote, în materia societăților sunt la fel de stricte ca și în România, aspect deloc cercetat de către Parchet; dispozițiile actului constitutiv, în speță art. 114, fila 34 din document, indică prezența a doi administratori ai societății, existenți în mod real și cu aceleași puteri în societate (STELIOS SAVVIDES și EVA AGATHANGELOU) iar mandatul trebuia dat sub semnătura celor doi pentru a avea asemenea puteri depline, fapt necercetat de Parchet; mandatul lui SAVA CĂTĂLIN nu vizează în mod expres cesiunea de părți sociale/acțiuni în numele asociaților ci tranzacții ce privesc conturi bancare, contracte comerciale, etc., fapt necercetat de Parchet; lipsa unor precizări exprese cu privire la cesiune, precum și lipsa semnăturii celor doi administratori, este un impediment cu privire la valabilitatea mandatului pe această direcție, fapt necercetat de Parchet; executarea mandatului, contrar intereselor societății și al asociaților, realizată de Sava Cătălin și de complicii săi, este un alt aspect care nu a fost cercetat de Parchet, cu excepția procurorului Vartic. Și multe alte aspecte necercetate, de fraudă, care au rămas, din a doua jumătate a anului 2013, încremenite în timp, fapt care a dus, contrar cerințelor noastre de a se continua cercetarea, la clasarea dosarului. În susținerea punctului nostru de vedere, care subliniază intenția vădită de a se ajunge la această soluție de clasare a dosarului prin prisma lipsei cercetării penale, au fost depuse și opiniile juridice ale celor două case de avocatură cipriote care indică ce înseamnă legalitatea mandatului și cum se pune în practică un asemenea mandat, în legislația cipriotă, ceea ce este o realitate legislativă peste care nu se poate trece. Nu ne-am mirat că solicitările părții adverse au fost de respingere a acestor înscrisuri care subliniază o realitate juridică existentă și în legislația din România dar care nu a fost cercetată.

Nu în ultimul rând, subliniem faptul că mandatul lui Sava Cătălin, chiar dacă se pare că nu limitează aria de acțiune a sa, după cum susține Î.C.C.J., acest mandat trebuia executat cu **bună credință**. Lectura textului mandatului impune o cenzură a mandatarului cerută tot de buna credință a executării lui. Executarea mandatului în alt mod decât cel strict indicat și exclusiv în interesul societății a fost alegerea mandatarului care a interpretat în mod larg, exhaustiv, personal și evident fraudulos dispozițiile mandatului, conducând la un interes contrar societății și asociaților, fapt care ne introduce în sfera infracțiunilor. Nici acest aspect nu a mai fost cercetat după verificările și dispozițiile d-lui procuror Vartic. În susținerea acestor aspecte avem în vedere dispozițiile în materie ale codului civil și

codului de procedură civilă (art. 12, 14 și 1170, texte de lege aplicabile la momentul primirii mandatului), pe care mandatarul era obligat să le aibă în vedere la executarea mandatului său, indiferent sau nu dacă a fost valabil încheiat.

Asa cum am aratat în fața instanței, procurorul de caz nu a analizat contractele 62 și 63 pretins datate în 16.06.2007 prin prisma celor aratate în sentința penală nr. 106/18.03.2011 pronunțată în dosarul nr.12369/2/2010, prin care s-a statuat că, având în vedere aparitia acestor contracte la 3 ani de la data pretinsă a întocmirii acestora, precum și din analiza conținutului acestora, reaua credință a semnatarilor la întocmirea lor nu mai poate fi exclusă.

Mentionăm de asemenea că la pronunțarea deciziei 3495 în dosarul 5117/1/2012, instanța nu a avut în vedere și nu s-a pronunțat asupra contractelor 62 și 63 (ele nefiind “scoase la lumină” la momentul investiției instanței). Prin urmare, aprecierea privind limitele mandatului și capacitatea lui SAVA CATALIN de a contracta “nelimitat” în numele lui FORMBY nu a luat în considerare reaua credință a acestuia la semnarea unor clauze care evident nu erau în interesul societăților pe care o reprezenta (amintim ca exemplu limita de garanție de 16.000.000 euro pentru un contract de 500.000 euro – deci de peste 30 de ori mai mare, implicarea APROMATCO, care garantează achiziția propriilor acțiuni, contrar legii 31/1990, adresa pentru notificări la domiciliul mandatarului, astfel încât societatea să nu afle niciodată de eventualele notificări, executări, și multe altele).

Au susținut SAVA CATALIN și MARIN VASILE că nu știau cine este “în spatele”, de fapt proprietarul societății FORMBY, fapt contrazis de probele de la dosarul cauzei. Astfel, din declarația dată de HERGAN ALEXANDER ETIENNE, finanțatorul întregii operațiuni de preluare a acțiunilor și activelor APROMATCO, rezultă fără nici un dubiu că aceștia au acționat în numele lui ADRIAN GRIGORIU ca beneficiar al FORMBY (declarația se regăsește în vol. 2 din dosarul de urmărire penală, fila 29 și următoarele). La întrebarea dacă la Nota de Negocieri din 2007 a participat și Dl. GRIGORIU, acesta a răspuns: *“Nu, acesta a fost reprezentat de MARIN VASILE și SAVA CATALIN. Știu că domnul SAVA CATALIN avea împuternicire din partea FORMBY... Imi mai aduc aminte că domnul SAVA CATALIN mi-a spus că îl reprezintă pe ADRIAN GRIGORIU întrucât acesta era beneficiarul real al lui FORMBY iar SAVA CATALIN era constient de acest lucru. Și domnul MARIN VASILE cunoștea acest lucru deoarece era prezent la fiecare întâlnire pe care o aveam cu SAVA CATALIN și a*

fost de fata cand SAVA CATALIN mi-a spus ca FORMBY apartine lui ADRIAN GRIGORIU. Aceste lucruri s-au intamplat in perioada decembrie 2006-aprilie 2007 cand a fost incheiata cea de-a doua Nota de Negocieri”.

Din declaratia martorului NIȚĂ GEORGE (vol 2, fila 142 si urmatoarele), fost angajat al APROMATCO SA, rezulta ca GRIGORIU ADRIAN conducea in fapt activitatea APROMATCO in perioada 2005 - 2007, iar activitatea de administrator a lui SAVA CATALIN era strict formală. Daca GRIGORIU ADRIAN nu avea nici o functie in APROMATCO, care era calitatea in care SAVA CATALIN actiona numai la solicitarea si cu acordul acestuia, alta decat calitatea de proprietar al proprietarului actiunilor APROMATCO? Aceste aspecte rezulta si din declaratiile altor martori (STANCIU CORNELIU, STANCIU ELENA)

Prin urmare, daca pe toate perioada 2001-2007 SAVA CĂTĂLIN a actionat numai ca urmare a instructiunilor primite de la ADRIAN GRIGORIU, cum se explica faptul ca brusc la 16.06.2007 uita cine este proprietarul societatii pe care o reprezinta si ii instraineaza tot patrimoniul? Evident ca nu prin buna credinta in executarea mandatului primit.

S-au invocat atat in concluziile orale, cât și în apărările scrise formulate în dosar faptul că au fost incheiate numeroase contracte de catre SAVA CĂTĂLIN in numele lui FORMBY in perioada 2001-2007, care nu au fost contestate de ADRIAN GRIGORIU. Daca analizati aceste contracte, veti observa că, fără nici o exceptie, aceste au fost incheiate cu ADRIAN GRIGORIU și în legatură cu societăți deținute de acesta. Prin urmare, SAVA CĂTĂLIN a contractat cu proprietarul lui FORMBY, având prin urmare acordul acestuia, fiind constient ca actionează cu acordul proprietarului. In situatia in care a fost nevoie sa actioneze cu terte persoane, acesta a primit mandat special (achizitia actiunilor APROMATCO, negocierea ce HERGAN ALEXANDER), care era emis de administratorii nominalizati la cererea actionarului real, GRIGORIU ADRIAN, care emitea o solicitare in acest sens companiei care se ocupa cu administrarea societatii FORMBY in Cipru, conform contractelor de TRUST (echivalentul fiduciei in legislatia romaneasca). Aceasta emitea inscrisului solicitat, care era semnat de administratori (STELIOS SAVVIDES si EVA AGATHANGELOR). Acestia nu aveau nici o decizie in activitatea societatii FORMBY, si nici nu erau informati, consultati cu privirea la aceasta, asa cum reiese din declaratiile date in fata autoritatilor cipriote (vol. 72, dar si 126, 127). Prin urmare

declaratiile lui SAVA CATALIN, conform carora a primit instructiuni de la SAAVIDES in legatura cu vanzarea actiunilor, stabilirea pretului, incasarea pretului, etc, nu sunt sustinute de nici o proba.

S-a mai sustinut in notele scrise ca la data cesiunii, 16.06.2007, GRIGORIU ADRIAN a primit suma de 16.000.000.000 lei (vechi) in imprejurarile cuprinse in declaratia din 21.06.2013. Va solicitam sa analizati declaratiile lui SAVA CATALIN si MARIN VASILE in perioada 2007-2011 si sa observati ca, indiferent de calitatea pe care o aveau in dosar (martori, parti vatamate, faptuitori, suspecti, inculpati), acestia au declarat perfect coordonat ca pretul cesiunii 61 (fara referire la ctr. 62,63) au fost predati lui SAVA CATALIN si pastrati de acesta asupra sa. Inclusiv in declaratia din 2011 acesta afirma ca are suma de bani in integralitate asupra sa, nestiind cui sa ii predea, lui FORMBY sau PENGANA, avand in vedere ca pachetul de actiuni este in continuare disputat intre cele doua.

A invocat SAVA CATALIN ca a fost in mod constant amenintat cu moartea de ADRIAN GRIGORIU (fapt complet neadevarat, a existat intr-adevar o plangere pentru amenintare solutionata cu neinceperea urmaririi penale in temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.p.p.), insa acest fapt, chiar daca ar fi fost adevarat, nu explica declaratiile date de MARIN VASILE, care au avut exact acelasi continut (a se vede vol. 3, fila 2 si urmatoarele).

In realitatea nu a fost platit nici un pret in baza contractului de cesiune, neexistand nici o proba in acest sens. Lipsa pretului si mentiunile contrare in cuprinsul contractului este un alt indiciu al falsificarii acestuia.

Era necesar a se analiza falsul și din perspectiva celui alt autor al falsului MARIN VASILE, care la rândul său nu a acționat în baza unui mandat legal, neexistând un contract de asistență juridică, neexistând un registru în care să fie evidențiate de avocat aceste contracte (desi au fost solicitate expres de procurorul de caz de la MARIN VASILE, a se vedea declaratiile acestuia din vol. 3, nefiind identificate nici in urma perchezitiilor), contractul de asistență și registrul fiind acte ce dădeau dată certă acestui act, și ceea ce este în opinia noastră de esența falsului, inexistența actelor atestate în forma lor originală.

Un alt neadevăr reținut că fiind real în conținutul ORDONANȚEI din 19.06.2020, îl constituie faptul că s-a reținut fără să existe nicio probă la dosar că în ceea ce privește Contractul nr.63/16.06.2007, acesta este înscris la ARHIVA ELECTRONICĂ DE VALORI

MOBILIARE, in situatia in care conform Avizelor înscrise nu există nicio mențiune cu privire la nominalizarea acestui contract, fapt ce denotă o alterare a probelor chiar de către semnatarul ordonanței de clasare.

Conform datelor reale, dacă se efectua o cercetare corectă și procurorul ar fi analizat probele, respectiv avizele de garanție, și nu doar afirmațiile inculpatului, putea observa că în 26.06.2007 MARIN VASILE, în calitate de reprezentant PENGANA LLC (proprietar al firmei) a depus două cereri la A.E.G.R.M. în baza cărora au fost înscrise două avize de garanție reală imobiliară prin care se constituia drept gaj asupra aceluiași bun, respectiv 602.609 acțiuni emise de S.C. APROMATCO S.A, detinute de FORMBY (cum mai era proprietar la 26.06.2007, dacă le cesionase la 16.06.2007??) AVIZ 2007-0007865511588-BRR și AVIZ nr. 2007-0000786311570-BSD, prin care se constituia un drept de gaj asupra bunului (descriș în formularul de aviz de garanție inițial): Gaj asupra pachetului de 75,5% deținute de FORMBY TRADING LIMITED la S.C. APROMATCO S.A, Gaj asupra întregului fond de comerț, al S.C APROMATCO S.A, 10 bilete la ordin emise de FORMBY TRADING LIMITED în favoarea PENGANA LLC, 10 bilete la ordin emise de S.C.APROMATCO S.A pentru PENGANA LLC.

Astfel că desigur cu puterea evidenței se poate constata faptul că nu este nominalizat în conținutul acestor mențiuni CONTRACTUL 62 ȘI 63/16.07.2007, atestate în fals de MARIN VASILE, ceea ce denotă contrafacerea lor, prin antedatate, aspecte ignorate de procurorul de caz, care a ignorat dispozițiile art. 103 c. pr. penală, potrivit cu care: **”Probele nu au o valoare dinainte stabilit, prin lege și sunt supuse liberi aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.”**

Raportat la aceste norme procedurale evident că prin ordonata s-au încălcat pe lângă normele de drept penal și normele de procedură având în vedere aceste aspecte care nu corespund realității, dar care au fost susținute în fals de membrii grupului infracțional și nelegal au fost însușite, contrar evidențelor, de către procuror prin ordonanță de clasare, contrar dispozițiilor art. 59 din Leg. 99/1999, UNDE SE PRECIZEAZĂ EXPRES CĂ AVIZUL DE GARANȚIE, TREBUIE SĂ CONȚINĂ NUMĂRUL ȘI/SERIA DE ÎNSCRIERE A TITLULUI PRIVIND BUNUL AFECTAT GARANȚIEI.

In acelasi registru subliniem ca nu au fost evaluate prin prisma art. 103 c. pr. pen. nici transcrierea convorbirilor telefonice înregistrate, care, cu siguranta, ar fi adus informatii noi sub aceste aspecte

Precizăm că nici contractele de cesiune de creanță nr. 110, 111,112 din data de 16.11. 2010 încheiate tot în fals între KAMILARI LLC și CONNECTREAL SRL, nu au fost supuse cercetării și lista poate continua, aspecte care au fost descrise pe larg în conținutul plângerii noastre.

Cu privire la infracțiunea de spălare a banilor s-a acționat la fel de către reprezentanții parchetului, având în vedere că infracțiunile de fals, uz de fals în formă continuată au constituit bază și scop pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, fluxul banilor proveniți din infracțiune, preluați în numerar de MARIN VASILE, respectiv suma de 3.300.00 euro, a atestat săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, cu scopul de a ascunde persoanelor vătămate acțiunile frauduloase săvârșite de avocatul MARIN VASILE, ceea ce justifică faptul că avem un real interes pentru constatarea acestei infracțiuni, interesul MINISTERULUI PUBLIC, fiind subordonat și respectării CONVENȚIEI EUROPENE DIN DATA DE 08.11.1990 PRIVIND SPĂLAREA, DESCOPERIREA ȘI CONFISCAREA PRODUSELOR INFRACTIUNII.

S-a susținut de către procurorul de sedinta ca în legatura cu infracțiunea predicat, respectiv inselaciunea, s-a pronunțat instanța penală, respectiv Curtea de Apel prin sentința 106/18.03.20011, în sensul ca nu se poate considera ca la încheierea contractului de cesiune 61/16.06.2007 SAVA a înșelat pe FORMBY, fiind vorba de abuz în serviciu în acest caz, care s-a soluționat prin ordonanța de clasare din 13.04.2018. În realitate, infracțiunea predicat pentru infracțiunea de spalare de bani vizează faptele savarsite cu privire la încheierea și derularea Notei de Negociere din 15.04.2007 și actele aditionale la aceasta, prin care a fost obținută suma de 3.300.000 euro, obiect al acestei infracțiuni. Aceste fapte nu au fost vizate de ordonanța de clasare din 13.04.2018.

Am solicitat deasemenea în cursul urmăririi penale să se analizeze și circuitul banilor și încasarea în numerar a tuturor sumelor încasate din distrugerea fabricii ARBORIA, estimate de noi la peste 1.000.000 euro, așa cum rezulta din sesizările și probele depuse (a se vedea vol. 80, 90, 111, 131). Pentru a acoperi aceste fapte de furt și distrugere, urmate de însusirea în numerar de suma mari de bani nefiscalizate din valorificarea echipamentului, a stocului de marfa și a deseurilor (cantități mari de aluminiu, cupru, materiale feroase), a fost declansată o furtună de plângeri penale împotriva noastră pentru fantasmagorice supraevaluări a importurilor de echipamente pentru fabrica. În timp ce plângerile împotriva noastră, deși vadit nefondate

si formulate pro-cauza au fost intens cercetate (s-au obtinut inscrisuri de la autoritatile vamale, administratia financiara, etc), nici un fel de cercetare sau masura de stopare a distrugerii fabricii nu a “deranjat” faptele sesizate de noi. In acest moment, asa cum rezulta si din adresele politiei Locale Sector 6 aflate la dosar, in apasamentul din Dr. Sabarenilor nr. 44-46 este un imens depozit de deseuri.

S-a reținut prin Ordonanța din 17.08.2020 a procurorului șef, că plângerea noastră în ceea ce privește această infracțiune ar fi lipsită de interes contrar faptului că prin săvârșirea acestei infracțiuni reglementată de Leg. 363/2002, înșelăciunea, falsul și uzul de fals, săvârșirea de operațiuni financiare incompatibile cu profesia constituie infracțiuni predicat care au stat la baza săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor, astfel manifestăm un interes major, cercetarea acestei infracțiuni revenind organelor de cercetare ca o prioritate urmare a tratatelor internaționale la care România a aderat, ignorate de organele de cercetare penală cu o seninătate de neînțeles raportat la normele pe care le-am menționat privind competențele MINISTERULUI PUBLIC.

Conform actelor de la dosar, rezultă că Oficiul de spălare a banilor a sesizat parchetele încă din 2007 de faptul că avocatul MARIN VASILE săvârșea fapte sancționate de Leg. 363/2002, fără a se declanșa în termen legal o cercetare penală în acest sens.

Mai mult procurorii, magistrații și Statul Român prin ratificarea convențiilor internaționale au obligația de a respecta preeminența dreptului internațional, conform art. 20 și art. 146 din Constituția României.

Scopul tuturor acestor fapte infracționale ale grupului, a fost de fapt a stopa acțiunile noastre pentru reintrarea S.C. APROMATCO S.A în posesia imobilelor preluate fraudulos de HERGAN ETIENNE, MARIN VASILE și SAVA CĂTĂLIN amplasate în str. Jiului sector 1 și a valorifica acest teren, cu avantaje materiale considerabile pentru persoanelor implicate.

Nu s-a cercetat motivul pentru care toți banii primiti de la CEERES BV prin cont au fost scoși de MARIN VASILE în numerar și destinația lor, utilizarea de numerar in sume atât de mari prezintă un indiciu puternic către efectuaera de plăți ilegale întrucât platile legale se puteau face prin bancă.

Cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală nu s-a avut în vedere că, prin Contractul 72 încheiat la data de 17.02.2007 între PENGANA LLC și FIER FORJA T MI, semnat în fals de MARIN VASILE în locul propriului frate MARIN ION, căruia, folosind aceleași tactici MARIN VASILE i-a sustras toate bunurile pe care acesta le deținea în proprietate și atestat de către acesta prețul cesiunii este menționat ca fiind de 5.000.000 euro, în urma acestei tranzacții MARIN VASILE a transferat 1.650.000 euro, sustrași în numerar cu sprijinul soției sale MARIN MARIETA, fără a achita vreo taxă, un impozit la stat, aspecte trecute cu vederea de organele de cercetare penală, care precum am prezentat și în cuprinsul plângerii în mod incorect au calculat și termenul de prescripție a răspunderii penale privind această infracțiune.

Cu privire la infracțiunea de tulburare de posesie, motivarea dată de procuror prin ORDONANTA din 19.06.2020, înfrânge orice rațiune a interpretării date privind art. 220 alin. 1 c. p. din 1969, apreciindu-se că prin încheierea frauduloasă de către MARIN VASILE a Contractului nr. 61/16.06.2007 acesta prin preluarea a 75,5% din pachetul de acțiuni ale APROMATCO S.A, acesta ar fi deținut un titlu legitim pentru a prelua prin forță imobilele ce aparțineau acestei societăți.

În varianta agreată de procuror, prin extrapolare am putea ajunge la concluzia că dacă MARIN VASILE încheie un act fictiv din care rezultă că este acționar majoritar la PORTULUI CONSTANȚA, acesta poate accede cu grupul COSEPA și CLANUL SPORTIVILOR, așa cum a procedat în cazul ocupării imobilelor ce și în prezent sunt în proprietatea APROMATCO S.A. întrucât nicio preluare a acestora de către MARIN VASILE, HERGAN ETIENNE, ZLATE ANDREI, prin firmele interpușe nu au un titlu legal, poate pătrunde în aceeași manieră, preia navele și portul pentru că și-a atestat un act fictiv de preluare a acțiunilor portului.

Or, chiar prin falsul săvârșit prin încheierea Contractului 62/16.06.2007, acesta nu a preluat decât acțiunile, nedeținând niciun drept, niciun titlu asupra imobilelor clădiri, construcții și asupra bunurilor mobile existente în aceste imobile.

Conform codului penal obiectul material al infracțiunii de tulburare de posesie îl constituie numai un bun imobil. Or MARIN VASILE nu deținea vreun titlu asupra bunurilor imobile, acestea aparținând S.C. APROMATCO S.A, fiind în posesia și proprietatea acesteia, bunurile fiind înregistrate la Cartea funciară pe numele societății.

Este cunoscut că autor al infracțiunii poate fi orice persoană chiar și proprietarul imobilului în cazul în care posesia este exercitată de o altă persoană.

Elementul material sub aspectul laturii obiective îl constituie ocuparea efectivă a imobilului, lucru ce s-a întâmplat, iar sub aspectul subiectiv al vinovăției s-a acționat cu intenție, prin violență, implicând o activitate infracțională vădită, întrucât MARIN VASILE cunoștea că nu deține niciun titlu asupra imobilelor, imobile ce erau stăpânite în fapt de APROMATCO S.A., prin urmare opera forma agravantă a infracțiunii de tulburare de posesie.

Cu privire la infracțiunea de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, faptă prevăzută și pedepsită de art. 323 c. p. alin. 1 și 2 cod penal 1969 s-a apreciat prin Ordonanța din 19.06.2020 ,”*că probele administrate nu au conturat elemente suficiente care să conducă la concluzia existenței unei structuri organizatorice a unei repartizări a atribuțiilor între membrii acesteia și a unor acțiuni planificate în scopul comiterii unor infracțiuni, nefiind întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de ar. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal 1969.*” (fila 75, paragraful 5 din Ordonanță).

Aceste aprecieri sunt infirmate de paragraful ultim unde se reține: ,”*Deși probele administrate în cauză au conturat existența unor relații de prietenie sau de rudenie, între persoanele reținute ca făcând parte din grup, precum și o colaborare a suspectilor în activitatea infracțională în final se apreciază că ,” nu ar fi probe concrete de natură a dovedi coeziunea psihică a acestora și existența unor roluri prestabilite care să contureze activitatea infracțională pe care o va desfășura.*”

În baza acestei succinte abordări s-a clasat și această infracțiune prin invocarea art. 16 lit. b c. pr. penală, fapta nu există, în condițiile în care toate probele administrate în cursul cercetării penale conduc la săvârșirea acestei infracțiuni în tipicitatea ei.

Ca element esențial și determinant pentru definirea grupului infracțional, organizat este scopul pentru care a fost constituit, scopul săvârșirii uneia sau mai multor infracțiuni, grupul infracțional organizat este constituit pe o anumită perioadă de timp, grupul reducându-se la orice asociere infracțională, pentru obținerea unor beneficii financiare sau materiale.

În speță, gruparea s-a asociat nu ca o entitate ocazională, ci ca o entitate bine structurată dacă avem în vedere componența acesteia,

avocat MARIN VASILE, firmele acestuia, PENGANA, PAFIA, KAMILARI LLC, prin care au fost rostogolite acțiunile APROMATCO S.A, șoferul lui MARIN VASILE, CRISTESCU DORIN DĂNUȚ, care a fost desemnat chiar administrator la S.C.APROMATCO S.A, de către MARIN VASILE, avocatul ENGLEZU RADU OCTAVIAN, care era în același timp și avocat al subscrierilor și al subsemnaților, care a acționat ca reprezentant al Societății KAMILARI LLC, cu încălcare dispozițiilor Leg. 51/1995, dar și ca avocat al APROMATCO, angajat de CRISTESCU DORIN să “apere” interesele societății pe care o executa, ZLATE ANDREI nepotul lui MARINVASILE și firmele create de acesta CONNECTREAL SRL și S.C. BGA INSTAL SRL, SAVA CĂTĂLIN, care a înșelat și a falsificat acte în favoarea lui MARINVASILE, obținând beneficii financiare, prin firmele gestionate de acesta VILA NET SRL, ACVILA SRL și CDG INVESTMENT SRL, și nu în ultimul rând executorul BOGDAN DUMITRACHE, care având inclusiv calitatea de funcționar public, în accepțiunea art. 176 c. p. a întocmit acte de adjudecare fictive pentru ca în final imobilele să ajungă fără nicio plată în patrimoniul S.C.CONNECTREAL SRL, firma lui ZLATE ANDREI, străin de acest grup nefiind nici societatea de lichidare GENERAL GROUP EXPERT, prin POPESCU ION care era lichidatorul de casă al lui MARIN VASILE și al membrilor grupului infracțional.

Astfel coeziune psihică și faptul că fiecare a avut un rol bine determinat nu poate fi contestat, MARIN VASILE a întocmit actele frauduloase, false, prin inserarea a unor sume de zeci de milioane lei, fără să facă vreo dovadă că s-a achitat vreun cent, contractele au fost însușite în aceeași manieră de SAVA CĂTĂLIN, cu trădarea intereselor persoanelor pentru care trebuie să acționeze cu bună credință, fiind și naș al copiilor familiei GRIGORIU, uzând astfel și de informații și relații directe din viața privată și de afaceri a familiei, ZLATE ANDREI, care nu a avut niciodată vreun loc de muncă, ca nepot al lui MARIN VASILE în urma tranzacțiilor unchiului său a rămas ca beneficiar al bunurilor mobile și imobile ale S.C.APROMATCO S.A, ca apoi imediat după adjudecare să declanșeze procedura de faliment al S.C.CONNECTREAL, unde acesta are calitatea de asociat unic, punând ca lichidator pe nimeni altul decât pe GENERAL GROUP EXPERT.

Relevant pentru a analiza coeziunea psihică acestui grup este și faptul că același mecanism, folosind aceleși persoane și/sau societăți sau fost folosite și în cazul preluării bunurilor detinute de MARIN ION, fratele lui MARIN VASILE. Astfel, au fost folosite bilete la ordin pretins emise de societățile detinute de MARIN ION, fiind

puse in executare de ENGLEZU RADU OCTAVIAN in numele societii KAMILARI LLC, actiunile au fost preluate prin acte falsificate de ZLATE ANDREI, care a preluat si terenurile, functia de administrator al societatilor furate a fost preluata de CRISTESCU DORIN DANUT, a existat un contract de imprumut cu o suma mare de bani (365.079 euro) pretins platita in numerat, semnata in fals in numele lui MARIN ION (desi in act apar ca imprumutati MARIN ION si sotia MARIN MARIA), imprumutul este semnata in fals doar de MARIN ION, paste semnatura fiind aplicata stampila unei societati care nu e parte in contract, care sa acopere semnatura, etc. Imprumutator este MARIN VASILE, iar martor si cel care confirma contractul este SAVA CATALIN, etc...

Am depus in sustinerea plangerii noastre la data de 11.01.2021 hotararea 144/2017 pronuntata in dosarul nr. 17.02.2017 de Curtea de Apel Bucuresti (irevocabila prin respingerea recursului de catre ICCJ, nepublicat), care releva continuarea activitatilor de inselare, folosindu-se de mijloace in aparenta legale. In acea speta, civila, dar relevanta pentru continuitatea relatiilor cu scop de inselare si inducere in eroare si a altor oameni, SAVA CATALIN a dezvoltat impreuna cu alte persoane un imobil in Com. Bragadiru, incheind antecontracte de vanzare cumparare in baza carora a incasat in avans pretul respectivelor apartamente pe care se obliga sa le finalizeze. Pana la finalizarea si predarea respectivelor imobile, acesta, ajutat de MARIN VASILE, a procedat la intocmirea mai multor acte de transfer de proprietate, initiat catre mama sa, apoi catre MARIN VASILE si MARIN MARIETA, in final imobilul ajungand prin donatie in proprietatea fiicei acestora. In cazul de fata instanta a analizat conduita persoanelor implicate, constatand reaua credinta in exercitarea drepturilor procesuale si restabilind situatia corecta, anuland actele intocmite cu rea credinta si in frauda evidenta a celor care achitasera in avans contravaloarea imobilelor. Relevant asadar in aceasta cauza este actiunea coordonala in frauda altor persoane, pe o perioada lunga de timp, care sustine existenta unor relatii de incredere, intinse pe o durata lunga de timp, in vederea obtinerii de avantaje materiale nemeritate.

România a ratificat CONVENȚIA NAȚIUNILOR UNITE împotriva criminalității organizate din 15 nov. 2000 de la NEW YORK.

În preambulului CONVENȚIEI, KAFI ANNAN, secretarul general ONU la acea dată, atrăgea atenția, asupra fenomenului numit: **"internaționalitatea crimei", astfel că, izvor de drept pentru analiza infracțiunii este inclusiv această CONVENȚIE.**

La art. 2 numit "terminologie" este definită și noțiunea de grup infracțional: **"Expresia grup infracțional organizat, desemnează un grup structurat alcătuit din trei sau mai multe persoane, care există o perioadă de timp și acționează în înțelegere în scopul săvârșirii uneia sau a mai multor infracțiuni, grave sau infracțiuni prevăzute de prezența convenție pentru a obține direct sau indirect un avantaj financiar sau un avantaj material."**

Această definiție o regăsim și în forma adoptată de noul cod penal, prin art. 367 c. p. care vizează orice asocierea infracțională.

În prezenta cauză la constituirea grupului regăsim elementele constituirii, respectiv inițierea, aderarea și sprijinirea grupului, la bază fiind înțelegerea între membrii grupului, care în final toți au fost beneficiari ai devalizării acțiunilor, a imobilelor APROMATCO S.A, a distrugerii fabricii ARBORIA cu toate că imobilul se afla sub sechestru, a încasării după vânzarea numai a fierului vechi, fiind demontate inclusiv șinele de cale ferată, a fost însușită suma de peste 700.000 euro.

Cu ușurință se putea constata de către organele de cercetare penală, faptul că fiecare personaj din cadrul grupului a avut un rol repartizat, în funcție de abilitățile specifice, aflate în strânsă interdependență și ritmicitate, a actelor ilicite toți alăturându-și eforturile într-un consens ilicit și neechivoc pe o durată de timp, care se perpetuează și în prezent, în realizarea scopului comun, rămânerea cu produsul propriilor infracțiuni, cu conexiuni și de extraneitate dacă avem în vedere off shore - urile, societăți ce aparțin avocatului MARIN VASILE.

Prin urmare și săvârșirea acestei infracțiuni a fost tratată nu în litera și spiritul legii și nu raportat la probele administrate astfel că și sub acest aspect ordonata de clasare în baza art. 16 lit. b c. pr. penală este contrara dispozițiilor legale.

Activitatea infracțională a persoanelor implicate mai sus nominalizate, era simplu de cercetat nefiind nevoie de 14 ani ci de maxim 6 luni, dacă se avea în vedere următoarele aspecte:

- Cum a fost posibil ca toată averea clientului să treacă la propriu la avocat
- Cu ce alte firme avocații aveau contracte de asistență juridică și ce onorarii au încasat pentru a justifica vehicularea sumelor de ordinul milioanei de euro

- Cu ce onorarii s-au înregistrat avocații la BAROU și la Administrația financiară, pentru plata impozitelor și a contribuțiilor la Casa de asigurări a Avocaților,
- Incompatibilitatea avocatului MARIN VASILE de a efectua acte și fapte de comerț prin firmele sale
- Dacă au existat sau nu plăți făcute legal prin bancă către persoanele fizice și juridice implicate privind cuantumul sumelor vehiculate de ordinul zecilor de milioane de euro.
- Unde a lucrat ZLATE ANDREI, ce afaceri a derulat ca prin intermediul firmelor sale sa poata prelua imobilele și acțiunile APROMATCO S.A, față de situația că nepotul lui MARIN VASILE nu a avut niciodată vreun loc de muncă și nu a desfășurat anterior constituirii de către avocatul MARIN VASILE a firmelor CONNECTREAL SRL și S.C. BGA INSTAL ENERGIE SRL, nici o afacere.
- Care au fost afacerile gestionate de SAVA CĂTĂLIN și care a fost cifra de afaceri a acestuia care să-i permită a încasa de la MARIN VASILE sute de mii de euro.
- Dacă executorul BOGDAN DUMITRACHE a încheiat actele de executare cu un reprezentant legal al S.C.APROMATCO S.A

Pentru organele de cercetare penală aceste informații se puteau obține într-un timp scurt de câteva luni, nefiind necesar a trece 14 ani cu depășirea nepermisă a termenului rezonabil, pentru ca membrii grupului infracțional să fie sancționați conform normelor penale.

Se poate constata că în contradicție cu simplele investigații ce trebuiau a fi efectuate în prezenta speță, autoritățile competente să sancționeze aceste fapte de o gravitate maximă, nelegal au acționat în folosul membrilor grupului infracțional.

ANALIZA CONCLUZIILOR SCRISE DEPUSE DE PETENȚI.

Avocat PÎRVU LIVIU NARCIS, ca reprezentant al S.C.CONNECT REAL SRL, firma lui ZLATE ANDREI, nepotul avocatului MARIN VASILE, susține că nu se mai pot efectua în opina sa niciun fel de discuții cu privire la legalitatea contractelor 61, 62, și 63, din 16.06. 2007, întrucât ar opera eficiența autorității de lucru judecat.

Ceea ce ignoră semnatarul plângerii, este că interpretează noțiunea de autoritate de lucru judecat, prin prisma normelor de drept civil și nu prin prisma normelor penale, or între cele două instituții juridice nu există identitate.

Conform art. 436 cod de procedură civilă, autoritatea de lucru judecat presupune identitate de obiect, părți și cauză și tranșarea procesului civil pe fond sau excepție și vizează raporturi de drept civil.

Spre deosebire de civil, puterea de lucru judecat este reglementată de art. 16 lit. j c. pr. pen și implică aplicarea principiului ne bis idem reglementat de art. 6 c. pr. pen. conform căruia: "**Nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală, definitivă, cu privire la aceeași faptă, chiar și sub o altă încadrare juridică**"

Conform art. 28(2) c. pr. pen. hotărârea definitivă a instanței civile prin care s-a soluționat acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organelor judiciare cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia."

Prin urmare cele susținute de reprezentantul S.C.CONNECTREAL SRL, nu au corespondent în reglementările menționate mai sus, or chiar în situația în care s-ar fi statuat că SAVA CĂTĂLIN, ar fi avut un mandat legal de la FORMBY TRADING LIMITED de a încheia acte în această calitate, cu privire la săvârșirea de către acesta a infracțiunilor de fals, uz de fals, înșelăciune, nu absolvă pe acesta de orice cercetare penală așa cum se încearcă a afirma avocat PÎRVU LIVIU NARCIS, prin concluziile formulate.

Nici dec. Civ. R/2015 pronunțată de Tribunalul București în Dosarul nr. 27221/303/2010, nu poate fi invocată ca operând în procesul penal ca autoritate de lucru judecat, față de împrejurarea că acest litigiu a fost tranșat pe o excepție și nu pe fond, iar conform art. 1201 vechiul cod civil, aplicabil acestui dosar civil dacă procesul s-a soluționat pe excepție, hotărârea nu constituie autoritate de lucru judecat.

Se ignoră de semnatarul concluziilor, că toate actele la care se referă, contracte de cesiune, bilete la ordin nu s-au regăsit niciodată în forma lor originală și în aceste circumstanțe aceste acte nu puteau produce efecte juridice, având caracter fals, fiind nule.

Retorica întrebării de la final în sensul că GRIGORIU ADRIAN ar fi încasat suma de 500.000 euro cu titlu de preț al cesiunii acțiunilor de la FORMBY la PENGANA LLC, este infirmată chiar de persoană, care este calificată de avocat PÎRVU ca cea mai corectă persoană, SAVA CĂTĂLIN atâta timp cât în fața organelor de cercetare penală acesta a recunoscut că și-a însușit el această sumă, în fața desigur a inexistenței vreunui document bancar din care să rezulte că o asemenea sumă ar fi fost deținută de Societatea lui MARIN VASILE, PENGANA LLC.

Evident că aceste apărări nu pot fi reținute de onorată instanță.

Avocat PANAITESCU ION apărător ales al intimatului avocat MARIN VASILE, invocă inadmisibilitatea plângerilor, contrar dispozițiilor instanței, având în vedere că aceste aspecte nu au fost ridicate ca și chestiuni prealabile la termenul din data de 15.03.2021 și au fost abordate, după ce instanța a dat cuvântul pe fondul soluționării plângerilor.

Pe lângă abordarea lingvistică neadecvată, se poate observa că cele susținute nu sunt încadrate juridic, conform normelor procedurale, omite a se arăta că Plângerile vizează ordonanțele de clasare și nu alte acte procedurale, iar cu privire la disjungere se invocă prevederile art 335 c. pr. pen. cu trimitere la Dec. CCR 475/2017, cu ignorarea faptului că nu suntem în procedura solicitării redeschiderii cercetării penale, reglementate de art. 335 c. pr. pen.

Ca și semnatarul PÎRVU NARCIS, se revine asupra Dec. ÎCCJ, 3495/24. 10. 2013, cu toate că după cum am arătat, acționarea chiar în calitate de mandat al lui SAVA CĂTĂLIN, acesta nu putea avea dezlegare ca în această calitate să-și însușească 500.000 euro, și să semneze acte cu conținut fals și în niciun caz chiar în cazul validității mandatului, acesta fapt nu putea absolvi pe avocatul MARIN VASILE de sancțiunile penale pentru faptele infracționale săvârșite, prin toate acțiunile și contractele semnate și atestate de acestea asupra cărora deja ne-a, expus punctul de vedere.

Se invocă de avocat PANAITESCU ION faptul că art. 52(3) din c.pr.pen. Curtea Constituțională s-a pronunțat nu la data de 17.02.2012 cum voit eronat a menționat chiar prezentând textul ca citat, cu toate că prin accesarea siteul CCR se poate constata că prin comunicatul de presă este menționată data de 17.02.2021 și nu 17.02.2012 cum a menționat avocat PANAITESCU, cu intenția de a se aprecia că deja această hotărâre își produce efectele, contrar adevărului informației, pe care o redăm:

Comunicat de presă, 17 februarie 2021

I. În ședința din 17 februarie 2021, Curtea Constituțională, în cadrul controlului legilor anterior promulgării, a decis:

.....

ÎI. În aceeași ședință, Curtea Constituțională, în cadrul controlului posterior promulgării, a decis:

1. Cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „cu excepția împrejurărilor care privesc existența infracțiunii” din cuprinsul dispozițiilor art.52 alin. (3) din Codul de procedură penală este neconstituțională;

Pentru a pronunța această soluție, Curtea Constituțională a reținut că sintagma „cu excepția împrejurărilor care privesc existența infracțiunii” din cuprinsul dispozițiilor art.52 alin. (3) din Codul de procedură penală este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, precum și faptul că aceasta încalcă principiul securității raporturilor juridice și principiul autorității de lucru judecat, fiind, astfel, contrară prevederilor art.1 alin. (3) și (5) din Constituție și art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

2. Cu unanimitate de voturi, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.249 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art.32 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

III. De asemenea, Curtea Constituțională a dispus amânarea judecării pentru data de **23 februarie 2021** a următoarelor sesizări de neconstituționalitate:

.....

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale

Comunicat de presă, 17 februarie 2021.pdf

Noi nu credem că mențiunile făcute au fost formulate în această manieră din greșeală, dar ne abținem să mai facem comentarii, rezumându-ne la citatele invocate de dl. avocat din “Ciocoi vechi și noi” de Nicolae Filimon, privind această abordare.

După cum rezultă din Comunicatul CCR, Decizia nu este publicată iar conform art. 147 din Constituție, dec. CCR au efect ex nunc, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial

Aceasta înseamnă în esență că deciziile menționate determină consecințe juridice în privința raporturilor și situațiilor juridice care apar de la momentul deciziei, publicării sale, astfel că normele constituționale rămân aplicabile situațiilor juridice anterioare publicării deciziei.

În acest context este clar că susținerile făcute cu privire la prevederile art. 52 (3) c. pr. pen. dec. ÎCCJ 3495/24. 10. 2013 pronunțată în Dosarul nr. 5117/1/2012 nu poate avea autoritate de lucru judecat așa cum în mod greșit a reținut și procurorul de caz, prin ordonanța din 19.06. 2020, în raport de existența infracțiunii, conform prevederilor art. 52 (3) constituționale la data pronunțării atât a dec. Civ. 3495/24.10. 2013 cât și la data emiterii Ordonanței din 19.06. 2020, ce face obiectul cercetării judecătorești.

SAVA CĂTĂLIN prin Concluziile scrise depuse nu face decât să sublinieze conduita sa infracțională:

Pe situația de fapt arată că a primit de la PENGANA LLC, suma de 17.500.000.000 lei vechi, fără să precizeze cum a primit această sumă, în ce cont, care a fost operațiunea financiar bancară, fiscală care să ateste acest transfer.

Mai arată că GRIGORIU ADRIAN ar fi primit suma de 16.000.000.000 lei.

Această afirmație a sa constituie un fals, dacă avem în vedere că în fața procurorului DNA VARTIC MARIUS CĂTĂLIN, fila 15 din ORDONATĂ de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 08.06.2012: SAVA CĂTĂLIN A DECLARAT:

...” am primit însărcinarea să caut un cumpărător al acțiunilor deținute de FORMBY în Apromatco S.A în schimbul sume de 500.000 usd. Cetățeanul cipriot mi-a cerut să scap de acțiunile lui Formby, pentru a scăpa de eventualele probleme ce trebuia să apară... În baza însărcinării primite de la acest cetățean cipriot am căutat un cumpărător, care să cumpere acțiunile deținute de FORMBY în cadrul

APROMATCO. Domnul Marin Vasile avocat al S.C.APROMATCO S.A, reprezentant al societății PENGANA LLC, ----- care cunoștea statutul meu încadrul APROMATCO S.A dorința de a cumpăra cele 702.609 acțiuni deținute de Formby din cadrul APROMATCO la un preț de 1.756 522, 5 ron. La data de 16.06. 2007, am semnat în calitate de reprezentant al societății Formby... **Prețul a fost încasat de mine în numerar și în lei, urmând că ulterior după ce societatea Pengana LLC era înscrisă în Registrul Comerțului să virez acești bani într-un cont pe care mi l-a indicat cetățeanul cipriot.”**

La fila 16 din Ordonata pct. 3 SAVA CĂTĂLIN declară că a primit suma de 500.000 euro de data acesta susținând că: "în urma unei chitanțe, ”i-am încasat în mână urmând ca eu să-i depun în bancă...”

La fila 17 din Ordonata sunt citate declarațiile date de administratorii FORMBY TRADING LIMITED, STELIOS SAAVIDES și EVA AGATHAGELOU, care susțin că nu l-au autorizat pe SAVA CĂTĂLIN... să vândă către PENGANA LLC sau către altă societate sau persoană nici un fel de mărfuri, bunuri sau acțiuni... nu am vândut niciodată direct sau prin procură către PENGANA LLC, pachetul nostru de acțiuni de 702,609 acțiuni reprezentând 75,5% din acțiunile S.C.APROMACO S.A.

SAVA CĂTĂLIN contrar evidențelor de la ARHIVA ELECTRONICĂ asupra cărora deja am arătat inexistența notării contractelor nr. 61, 62, și 63, în fals se susține că aceste contracte au fost înregistrate când conform avizelor nu este menționat niciunul din aceste contracte.

Toate faptele infracționale săvârșite de SAVA CĂTĂLIN și ceilalți membrii au grupului infracțional sunt pe larg analizate de procuror DNA, Parchet ÎCCJ, VARTIC MARIUS CĂTĂLIN, prin Ordonanțele din 28.04.2011, Ordonanța din 08.05.2012, Ordonanța din 17.09.2014, acte procedurale care nu au fost infirmate nici până în prezent de niciun procuror ierarhic.

SAVA CĂTĂLIN susține în fals că nu cunoștea că titulari ai firmelor FORMBY și EDEN sunt Grigoriu Adrian și Toma Aurica dar recunoaște că era un apropiat al familiei acestei familii, susține evenimentele invers decât s-au întâmplat nu că subscrisele și familia GRIGORIU au fost devalizate de grupul infracțional din care face parte și SAVA CĂTĂLIN, erijându-se ca avocat al avocatului MARIN

VASILE, care din tranzacțiile ilicite a devenit milionar în euro fără să cheltuiască un cent, poate numai toner și hârtie.

Cu privire la Înscrisul numit STATEMENT (DECLARAȚIE) conform probelor s-a constatat că acesta era un act fals, având în vedere că fără a fi datat la 16.06.2007, dată când se pretinde că au fost încheiate contractele de cesiune 61, 62, 63/16.06.2007, constatându-se că data de 16.06.2007, era o zi de sâmbătă, iar filele celor trei contracte însumau peste 20 de pagini care nu puteau fi traduse în limba greacă sau engleză în aceeași zi când erau și redactate.

La dosar se regăsește și o expertiză criminalistică grafoscopică, întocmită de expert criminalist NICOLA GHEORGHE, care demonstrează caracterul fals al înscrisului numit STATEMENT, înscris prezentat, pentru prima oară la ÎCCJ în Dosarul nr. 3492/24.10.2013, de care se prevalează obsesiv toți semnatarii notelor de concluzii, înscris înlăturat de instanță.

Se insistă de SAVA CĂTĂLIN asupra calității sale de administrator înlocuitor, calitate pe care nu a deținut-o niciodată, neexistând nicio hotărâre a administratorilor societății FORMBY TRADING LTD, în sensul desemnării acestuia în această calitate conform legislației din Cipru, dar asupra acestor aspecte deja am arătat toate ipotezele privind exercitarea uneia astfel de calități chiar în situația în care ar fi fost reală.

Actele anexate în opinia noastră nu susțin cele consemnate de SAVA CĂTĂLIN, prin concluziile scrise, având în vedere, așa cum arată, că toate sunt semnate de subsemnatul GRIGORIU ADRIAN, care eram după cum întotdeauna am recunoscut și cum era cunoscut de toți cei cu care lucram, beneficiarul real al firmei FORMBY TRADING LIMITED.

La Contractul de vânzare - cumpărare chereștea, pentru ARBORIA ca vânzător se regăsește semnătura lui GRIGORIU ADRIAN, pe fiecare filă a contractului, semnătură care nu se regăsește pe actele de cesiune false semnate de MARIN VASILE și SAVA CĂTĂLIN.

Procesul - verbal de conciliere încheiat în Septembrie 2002, între ARBORIA și FORMBY, se regăsește semnătura lui GRIGORIU ADRIAN la rubrica vânzător, Tranzacția încheiată la 26.08.2003 între ARBORIA și FORMBY, poartă semnătura subsemnatului GRIGORIU ADRIAN, ambele firme fiind gestionate de subsemnatul astfel că SAVA CĂTĂLIN cunoscând acest lucru nu avea niciun drept să

acționeze contrar intereselor firmelor gestionate de familia GRIGORIU așa cum prin săvârșirea de infracțiuni a procedat după racolarea sa de către avocatul MARIN VASILE, în grupul său infracțional.

Pentru cele mai sus relatate avem rugămintea a respinge apărările formulate de semnatarii concluziilor scrise, fiind contrare cu propriile declarații și cu probele administrate și actele de cercetare penală, cuprinse în cele 240 volume.

Cu stimă,

S.C. EDEN LLC prin administrator GRIGORIU ADRIAN

S.C. APROMATCO SA prin administrator GRIGORIU ADRIAN

S.C. ARBORIA MANUFACTURING SRL prin administrator GRIGORIU ADRIAN

S.C. FORMBY TRADING LTD prin reprezentant GRIGORIU ADRIAN

GRIGORIU ADRIAN

TOMA AURICA